Dosar nr. 3-2118/2022

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

05 aprilie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Rodica Rotari

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic" împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 12 august 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic" a depus o acțiune împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin notificarea nr. 28/24-6628 din 12 mai 2022 societatea a fost informată că în urma controlului ulterior efectuat prin reverificarea declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24 iunie 2019, nr. 20701059520 din 08 iulie 2019 și nr. 20701064918 din 23 iulie 2019, vizând corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial, în privința reclamantei de către Biroul Vamal Centru a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 56.22/02-R din 12 mai 2022. Biroul Vamal Centru a menționat în procesul-verbal că SC „Cos Trans Logistic" SRL a importat/cumpărat de la compania „Geringer Truck & Trailer" 3 semiremorci marca *****, iar la importul acestor mărfuri societatea a beneficiat de tratament tarifar preferențial. S-a mai menționat că datorită faptului că mărfurile importate nu sunt originare din Uniunea Europeană SC „Cos Trans Logistic" SRL a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial motiv din care ca urmare a acestei iregularități constatate urmează a fi întocmită Decizia de regularizare privind recalcularea obligațiilor vamale și a majorării de întârziere.

Reclamantul a mai menționat că, la data de 06 mai 2022, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova a întocmit în privința SC „Cos Trans Logistic" SRL decizia de regularizare nr. 918. Suma drepturilor de import spre încasare a fost stabilită de 69 876.60 lei din care 16 697.07 lei cu titlu de penalitate. Ulterior a fost demarată procedura executării silită a sumei menționate în cadrul căruia obligația a fost stinsă. Motivele întocmirii deciziei de regularizare sunt calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial (valoarea mărfii 886 325,50 lei). La data 17 iunie 2022 de către reclamantă a fost depusă în adresa Serviciului Vamal al Republicii Moldova contestația asupra

deciziei de regularizare. Prin decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a decis respingerea contestației. SC „Cos Trans Logistic" SRL a recepționat la data de 15 iulie 2022 răspunsul prin care pârâta a decis respingerea contestației/cererii prealabile. Prin urmare, cu referire la prevederile 209 alin. (1) lit. a) a Codului administrativ al Republicii Moldova**,** reclamanta a depus prezenta cerere în termenul stabilit de lege.

Consideră SC „Cos Trans Logistic" SRL că Decizia de regularizare nr. 918 din 06.06.2022 și Decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 cu privire la cererea prealabilă sunt ilegale și neîntemeiate. Conform prevederilor art. 15 din Protocolul nr. II ce se conține în anexa la Legea nr. 112 din 02 iulie 2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, în continuare Legea nr. 112 din 02 iulie 2014**,** este prevăzut că: Produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.l. ai cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol.

Menționează SC „Cos Trans Logistic" SRL că odată cu importul mărfurilor a prezentat autorităților vamale ale Republicii Moldova certificatele de circulație EUR. 1 nr. L 387116 din 19.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019. Aceste certificate și dau posibilitatea de aplica tratamentul tarifar preferențial.

Conform art. 16 din Protocolul II din Legea nr. 112 din 02 iulie 2014: „1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR. l se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. 4. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (5), un certificat de circulație a mărfurilor EUR. l se eliberează de către autoritățile vamale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din Republica Moldova, în cazul în care produsele respective pot fi considerate ca produse originare din Uniunea Europeană sau din Republica Moldova și îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol. 5. Autoritățile vamale care eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul de produse originare al mărfurilor si îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol. în acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat. Autoritățile vamale trebuie, de asemenea, să se asigure că formularele menționate la alineatul (2) sunt completate în mod corespunzător. în special, acestea verifică dacă spațiul rezervat descrierii produselor a fost completat astfel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă."

Reclamantul menționează că, prin urmare, din conținutul acestor norme reiese că certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 este documentul necesar și suficient care ar dovedi statutul de produse originare și acest fapt este important în cazul nostru. Mai mult decât atât, Autoritățile Vamale a Republicii Germane au comunicat că certificatele de circulație EUR. 1 nr. L 387116 din 19.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019 sunt autentice, prin urmare când s-au eliberat aceste certificate s-au verificat toate actele necesare și corespunzătoare, or în situația în care ar fi fost constatate careva iregularități nu s-ar fi eliberat certificatele respective. La moment aceste certificate sunt în vigoare și nu au fost anulate sau retrase în vreun fel.

Conform art. 27 din Protocolul II din Legea nr. 112 din 02 iulie 2014: „Documentele menționate la articolul 16 alineatul (3) și la articolul 21 alineatul (3), menite să ateste faptul că produsele pentru care s-a eliberat un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau o declarație

de origine pot fi considerate produse originare dintr-o parte și că îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol, pot consta, printre altele, din următoarele:

(a) dovada directă a operațiunilor efectuate de exportator sau de furnizor pentru a obține mărfurile în cauză, care se regăsește, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

(b) documente care atestă caracterul originar al materialelor utilizate, emise sau întocmite în partea în cauză, atunci când aceste documente sunt utilizate în conformitate cu legislația națională;

(c) documente care dovedesc prelucrarea sau transformarea materialelor în partea în cauză, emise sau întocmite în respectiva parte, atunci când aceste documente sunt utilizate în conformitate cu legislația națională;

(d) certificate de circulație a mărfurilor EUR.l sau declarații de origine care dovedesc caracterul originar al materialelor utilizate, eliberate sau întocmite în partea în cauză, în conformitate cu prezentul protocol;

(e) dovezi corespunzătoare cu privire la transformarea sau prelucrarea suferită în afara părții în cauză în conformitate cu articolul 11, care atestă respectarea condițiilor prevăzute la articolul respectiv."

Consideră SC „Cos Trans Logistic" SRL că reieșind din normele citate, autoritățile vamale ale Republicii Moldova perfect legal au aplicat tratamentul tarifar preferențial pentru mărfurile importate de reclamantă, iar decizia de regularizare emisă după o perioadă îndelungată ca urmare a unui control ulterior nu este una corectă în raport cu reclamanta care este un contribuitor activ și de bună-credință la bugetul de stat. Din materialele dosarului administrativ nu reiese că SC „Cos Trans Logistic" SRL a încălcat normele legale la importul mărfurilor, acesteia nu i-au fost solicitate prezentarea cărorva acte/documente suplimentare, considerente din care societatea a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial întemeiat și în conformitate cu legea. Astfel, după o perioadă mare de timp reclamanta se face obligată cu caracter retroactiv la plata unor sume de bani, inclusiv la plata penalității în mărime de 16 697.07 lei. Adică în speță, în lipsa vinovăției, reclamanta pe lângă suma taxelor vamale de import a fost obligată și la achitarea unei sume considerabile cu titlu de penalitate calculată retroactiv.

Cere, SC „Cos Trans Logistic" SRL:

- anularea Deciziei de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emise de Biroul Vamal Centru în privința SC „COS TRANS LOGISTIC" SRL și a Deciziei nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emise de Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu privire la cererea prealabilă, ca fiind ilegale.
- a încasa de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul SC „Cos Trans Logistic" SRL suma de 69 876,60 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, SC „Cos Trans Logistic" SRL, avocatul Crivenco Roman, a solicitat admiterea acțiunii pentru motivele de fapt și de drept enunțate în acțiune și explicații.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului, Serviciul Vamal, Vadim Guțan, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru motivele expuse în referință. În susținerea poziției sale, autoritatea pârâtă a menționat că, secția control ulterior, în baza Codului vamal nr. 1149 - XIV din 20 iulie 2000, HG nr. 1000 din 17.10.2018, a efectuat în perioada 10.05.2022 -

12.05.2022 reverificarea declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019 privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, la SC „Cos Trans Logistic" SRL, din Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, nr. 13, of. 18E, cod poștal MD-2009, înregistrată la Agenția Servicii Publice cu nr. 1012600028112, codul fiscal nr. 1012600028112.

Din reverificarea efectuată au rezultat constatările înscrise mai jos: în urma analizei declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24.06.2019 nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019, ce au beneficiat de tratamentul tarifar preferențial, s-a constatat, că SC „Cos Trans Logistic" SRL, a importat de la „Geringer Truck & Trailer", din Germania:

- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 288211,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387116 din 18.06.2019;
- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 302706,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387117 din 03.07.2019;
- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2009, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 295408,50 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387118 din 16.07.2019.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial. Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015. Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii Republicii Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte. Prevederile art. 23 alin (2) stabilesc, că la introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația pe factură se prezintă în mod obligatoriu dacă țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial. Totodată, art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997 cu privire la tariful vamal prevede: "mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal" De asemenea, potrivit art. 16 „Documente justificative pentru mărfuri folosite" din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, „dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine".

Totodată, conform titlului VI „Metodele de cooperare administrativă” art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția PEM: „Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente” și conform art. 32 din Apendicele I „verificarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 și a dovezilor de origine pe factură se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. In acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consider adecvat”.

Astfel, în conformitate cu prevederile Protocolului II al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 si nr. L 387118 din 16.07.2019.

Ca urmare, au fost recepționate răspunsurile Autorității Vamale a Republicii Germania nr. Z 4215 F - 550/20-1 din 15.10.2020; Z 4215 B - B 1302-(009 A/20) din 11.09.2020, prin care a fost comunicat faptul că certificatele de circulație EUR.1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 si nr. L 387118 din 16.07.2019 sunt autentice, însă mărfurile importate acoperite de aceste certificate nu sunt originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, conform Convenției PEM, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019, astfel, pentru mărfurile menționate supra „Cos Trans Logistic” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial.

Conform art. 32 alin. (6) din Apendicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene “dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale solicitante refuză, cu excepția unor circumstanțe excepționale, acordarea tratamentului preferențial.

Urmare a iregularităților constatate, în temeiul art. 127^{11} alin. (1) lit. a), art. 127^{13}, art. 181^{1}, art. 202^{2}, art. 202^{3} alin. (2) lit. e), art. 202^{7} alin. (2) lit. f) din Codul vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, Legea 172 din 25.07.2014, pentru beneficierea neîntemeiată de tratamentul tarifar preferințial, a fost întocmită Decizia de regularizare prin care au fost recalculate și încasate obligații vamale în sumă totală de 53179,53 lei (taxa vamală = 44316,28 lei și TVA = 8863,25 lei)

Totodată, potrivit prevederilor art. 6 alin. (2) Cod vamal al Republicii Moldova: Activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația care este în vigoare la data la care organul vamal a primit declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. În cazul trecerii ilegale de mărfuri și mijloace de transport peste frontiera vamală, se aplică legislația vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

Conform Ordinului Serviciului Vamal „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a Deciziei de regularizare” nr. 333-0 din 31.07.2014, Monitorul Oficial nr. 256-260/1250 din 29.08.2014, se indică expres cazurile când se va emite Decizia de regularizare.

Astfel, conform pct. 3) al Ordinului menționat Decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în următoarele cazuri:

a) apariției obligației vamale în temeiul art.127, 127^2 - 127^{12} din Codul vamal, inclusiv în situația în care lipsește declarația vamală în detaliu, declarația sumară sau formularul tipizat TV-14;
b) încheierii din oficiu a unui regim vamal suspensiv sau a exportului temporar, cu utilizarea garanției constituite la plasarea sub regimul vamal, inclusiv conform prevederilor pct.71 (2) al Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.l 140 din 02.11.2005;
c) constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit post-vămuire și/sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia;
d) corectării erorilor de calcul, ca rezultat al verificărilor efectuate după validarea declarației vamale în detaliu și a erorilor comise într-o decizie de regularizare emisă anterior;
e) recalculării obligației vamale ca rezultat al modificărilor în legislație cu acțiune retroactivă;
f) anulării obligației vamale, ca rezultat al prezentării documentelor confirmative pentru aplicarea unui tratament tarifar favorabil sau preferențial;
g) anulării obligației vamale, drept consecință a executării unei hotărâri de judecată sau de către Serviciul Vamal în urma examinării cererii prealabile (contestației) asupra unei decizii de regularizare;
h) introducerii modificărilor în declarația vamală în detaliu, validată în sistemul informațional "ASYCUDA World", ca rezultat al aprobării procesului-verbal de corecție;
i) apariției obligației vamale ca rezultat al încheierii procedurii de amânare a determinării definitive a valorii în vamă.

Respectiv, în prezenta speță, în urma examinării Deciziei de regularizare ce se contestă, se va constata faptul că, în caseta nr. 4 a acesteia se face mențiunea că motivul întocmirii are drept bază pct. 3) lit. a) și lit. c) a Ordinului Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31.07.2014 și procesul-verbal de reverificare a declarației vamale nr. 56.22/02-R din 12.05.2022, care la rândul său presupune că decizia de regularizare se emite în cazul: „apariției obligației vamale în temeiul art. 127, 127^2 - 127^{12} din Codul vamal al Republicii Moldova", „constatărilor efectuate, pe parcursul derulării controlului ulterior prin audit post-vămuire și/sau reverificării declarației vamale, la finalizarea acestuia, sau în cadrul unui control repetat al acestuia".

Totodată, caseta nr. 5 a Deciziei de regularizare, indică temeiul legal a întocmirii și anume Legea nr. 1149-XIV din 20.07.2000, art. 127^{11} alin. 1 lit. a); art. 127^{13}; art. 129 alin. 2^2; art. 202^2; art. 202^3 alin. (2) lit. e), art. 202^7 alin. (2) lit. f); Cod vamal al Republicii Moldova, art. 228 Cod fiscal al Republicii Moldova, Legea 172 din 25.07.2014 pct. 7 al regulilor generale de aplicare a taxei vamale, temei ce întru-totul se încadrează ca motiv de emitere a deciziei de regularizare reflectat în pct.3) lit. a) a Ordinului nr. 333-0 din 31.07.2014.

Concomitent, conform art. 127^{11} alin. (1) lit. a) Cod vamal al Republicii Moldova, apariția obligației vamale are loc „când, ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și acordării liberului de vamă, se constată că informațiile cuprinse în declarația vamală au condus la stabilirea unei obligații vamale diminuate".

În urma recalculării drepturilor de import, a fost calculată majorarea de întârziere (penalitatea), în conformitate cu prevederile art. 228 Cod fiscal nr. 1163- XIII din 24.04.1997 și art. 129 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, respectiv argumentele apelantei precum că după o perioadă mare de timp reclamanta se face obligată cu caracter retroactiv la plata unor sume de bani, inclusiv la plata penalității în mărime de 16 697,07 lei, sunt lovite de nulitate atâta timp cât alin. (1) art. 228 Cod fiscal prevede expres că „Majorarea de întârziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcție de cuantumul impozitului, taxei și de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întârziere este obligatorie, independent de forma de constrângere. Majorarea de întârziere reprezintă o parte din obligația fiscală și se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală. „ Mai mult ca atât și prevederile alin. (2) din art. 129 Cod vamal al Republicii Moldova indică expres că „Pentru sumele obligației vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import și de export, majorarea de întârziere se calculează pentru perioada de când sumele obligațiilor vamale respective urmau să fie achitate și până la data stingerii acestora. Înscrierea în fișa de evidență a plătitorului vamal a majorării de întârziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import și de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.”

În lumina celor menționate, Serviciul Vamal consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea deciziei de regularizare nr. 918 din 06.06.2022, inclusiv răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11- 10678 din 11.07.2022, care au fost emise în corespundere cu legea și sunt întemeiate pe fond. Or, de către Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal a fost respectată procedura de emitere a actelor administrative care fiind emise în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, nu s-a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emis în privința reclamantului, or, contrariul nu a fost demonstrat nici în cadrul procedurii prealabile nici prin cererea de chemare în judecată.

În baza celor expuse și luând în considerație, că biroul vamal este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală.

In contextul celor expuse, călăuzindu-se de prevederile Codului Vamal al Republicii Moldova, Legea nr. 1149-XIV din 20.07.2020 și Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de „Cos Trans Logistic” SRL ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile reprezentantului autorității publice pârâte, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și dosarul administrativ, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic”, își exprimă dezacordul cu actele Serviciului Vamal, decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru și decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în anulare.

Din actele cauzei rezultă că potrivit declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019, (f.d. 8, 11,13, 15 dosar administrativ), SC „Cos Trans Logistic” SRL, a importat în Republica Moldova, de la „Geringer Truck & Trailer”, Germania:

- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 288211,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387116 din 18.06.2019;
- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 302706,00 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387117 din 03.07.2019;
- semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2009, 1 buc., cu valoarea statistică totală de 295408,50 lei, beneficiind de scutirea achitării taxei vamale în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387118 din 16.07.2019.

Astfel, potrivit declarațiilor vamale menționate, la importul mijloacelor de transport, SC „Cos Trans Logistic" SRL a beneficiat de tratamentul tarifar preferențial.

Secția control ulterior, a efectuat, în perioada 10.05.2022 - 12.05.2022, reverificarea declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019 în scopul stabilirii corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, la SC „Cos Trans Logistic" SRL.

Drept consecință a fost perfectat procesul verbal nr. 56.22/02-R din 12 mai 2022 de reverificare a declaraților vamale, în temeiul căruia, Biroul vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022, prin care au fost recalculate și încasate obligații vamale, de la SC „Cos Trans Logistic" SRL, în sumă totală de 53179,53 lei (taxa vamală = 44316,28 lei și TVA = 8863,25 lei). (f.d. 30-24, 37-35 dosar administrativ)

La 17 iunie 2022, SC „Cos Trans Logistic" SRL a expediat în adresa Serviciului Vamal o contestație, înregistrată cu nr. 17872, solicitând anularea deciziei de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru. (f.d. 16-18)

Prin decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 Serviciul Vamal a respins contestația formulată de SC „Cos Trans Logistic" SRL. (f.d. 20-21)

Nefiind de acord cu actul administrativ emis, SC „Cos Trans Logistic" SRL a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru și decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o

acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, pretinzând impunerea ilegală unor taxe vamale excesive. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, prin cererea prealabilă adresată Serviciului Vamal la 17 iunie 2022, reclamantul și-a manifestat dezacordul cu decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Așa cum rezultă din actele cauzei, decizia de soluționare a cererii prealabile a fost emisă la 11 iulie 2022, iar acțiunea în instanța de judecată a fost depusă la 12 august 2022. (f.d. 6-9)

Examinarea condițiilor de admisibilitate expuse supra, în raport cu actele cauzei, impun concluzia că acțiunea a fost formulată și depusă cu respectarea procedurii, în termenul stabilit de Lege și cu respectarea competenței, astfel, fiind admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona și în privința temeiniciei acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Așa cum a fost statuat supra, SC „Cos Trans Logistic" SRL a importat în Republica Moldova semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2009.

În scopul declarării mărfurilor importate, SC „Cos Trans Logistic" SRL a depus declarațiile vamale nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019, iar datorită prezentării certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387116 din 18.06.2019, EUR.1 nr. L387117 din 03.07.2019, EUR.1 nr. L387118 din 16.07.2019 a beneficiat de scutirea achitării taxei vamale.

Prin procesul verbal nr. 56.22/02-R din 12 mai 2022 de reverificare a declarațiilor vamale, perfectat de Biroul Vamal Centru, s-a constatat că pentru mărfurile menționate supra „Cos Trans Logistic" SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial, iar în susținerea concluziei s-a făcut referire la răspunsul parvenit de la Autoritatea Vamală a Republicii Germania nr. Z 4215 F - 550/20-1 din 15.10.2020, Z 4215 B - B 1302-(009 A/20) din 11.09.2020, care a comunicat faptul că certificatele de circulație EUR.1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 si nr. L 387118 din 16.07.2019 sunt autentice, însă mărfurile importate acoperite de aceste certificate nu sunt originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, conform Convenției PEM, fapt confirmat prin completarea, de către Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, a rubricii 14 a certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 387116 din 18.06.2019; nr. L 387117 din 03.07.2019 și nr. L 387118 din 16.07.2019.

Aplicând prevederile art. 127^{11} alin. 1 lit. a); art. 127^{13}; art. 129 alin. 2^2; art. 202^2; art. 202^3 alin. (2) lit. e), art. 202^7 alin. (2) lit. f) Cod vamal, art. 228 Cod fiscal, pct. 7 al regulilor generale de aplicare a taxei vamale, de Biroul Vamal Centru a fost emisă decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 prin care au fost recalculate și încasate de la SC „Cos Trans Logistic" SRL, obligații vamale în sumă totală de 53179,53 lei (taxa vamală = 44316,28 lei și TVA = 8863,25 lei).

În conformitate cu art. 69 alin. (1) și (2) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii. În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

În conformitate cu art. 70 alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. (2) Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

Conform art. 127^{13} alin. (1) Cod vamal (în redacția valabilă la data desfășurării procedurii administrative), decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal.

În conformitate cu art. 181^{1} Cod vamal, (1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 127 alin. (10).

Art. 202^{2} Cod vamal statuează că, (1) Reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane. (2) Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) *În procesul efectuării reverificării declarației vamale, organele vamale pot utiliza informații și date inclusiv din bazele de date automatizate și programele informaționale de administrare a riscurilor*. (4) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declarației vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori și/sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, ce conduc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale.

Conform punctului 2. al Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, activitatea de control ulterior se organizează și se desfășoară în baza politicii de control anuale și a planurilor anuale de control, realizate în urma aplicării studiilor de analiză a riscurilor și aprobate de conducerea Serviciului Vamal, precum și în baza controalelor inopinate.

Punctul 25 al Regulamentului citat statuează că, activitatea de control ulterior se va realiza în baza a două planuri: planul de control ulterior prin audit postvămuire și planul de control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

Iar în conformitate cu pct. 28 din Regulament, planul de control stabilește *numărul exact de controale ulterioare planificate asupra unui număr prestabilit de persoane pe parcursul unui an calendaristic.* Numărul persoanelor incluse în planul de control se raportează obligatoriu la suma controalelor posibile și durata totală a acestora pe parcursul întregului an, precum și la resursele umane și tehnologice disponibile.

Instanța de judecată reține că, actele dosarului administrativ atestă inițierea din oficiu, de către autoritatea publică pârâtă, a controlului ulterior în privința SC „Cos Trans Logistic" SRL, pentru reverificarea declarațiilor vamale de import nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019 în vederea stabilirii corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial, control care s-a desfășurat în perioada 10.05.2022 - 12.05.2022.

În același context, lucrările dosarului judiciar și ale celui administrativ nu reflectă motivul și legalitatea inițierii controlului de reverificare în privința reclamantului, prin includerea acestuia în planul de control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale.

Mai mult, contrar art. 69, art. 70 Cod administrativ, Biroul vamal Centru nu a înștiințat societatea reclamantă despre inițierea procedurii administrative privind efectuarea controlului ulterior, acesta fiind lipsită de posibilitatea de a da explicații, a prezenta acte suplimentare pentru stabilirea stării de fapt.

Or, și în conformitate cu art. 202^4 alin. (1) Cod vamal, Persoana controlată are dreptul:

a) să solicite obținerea, pe parcursul controlului ulterior prin audit postvămuire, a informațiilor despre faptele și circumstanțele stabilite, cu respectarea legislației în vigoare;

b) să beneficieze de o atitudine corectă și imparțială din partea organelor vamale la efectuarea controlului ulterior;

c) să prezinte organului vamal explicații referitoare la obiectul controlului ulterior;

d) să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale și ale colaboratorilor vamali;

e) să prezinte organului vamal informații, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării și achitării drepturilor de import;

f) să fie informat, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de inițierea controlului ulterior prin audit postvămuire (cu excepția auditului postvămuire inopinat), printr-un aviz de audit postvămuire, al cărui model este stabilit de Serviciul Vamal.

g) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislație.

În asemenea împrejurări, instanța de judecată concluzionează că procedura administrativă a fost viciată.

Referitor la legalitatea materială a actului administrativ contestat, instanța va reține următoarele aspecte.

Așa cum rezultă din concluziile actului administrativ individual contestat, motivul pentru care a fost impusă plata suplimentară a taxelor vamale și a penalităților, este aprecierea, de către organul vamal a faptului că mărfurile importate prin declarațiile vamale nr. 20701054614 din 24.06.2019, nr. 20701059520 din 08.07.2019 și nr. 20701064918 din 23.07.2019, nu sunt originare din Uniunea Europeană.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de

origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial. Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Conform art. 15 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 111 din 28.05.2015, produsele originare dintr-una dintre părțile contractante beneficiază, la importul în alte părți contractante, de dispozițiile acordurilor relevante, la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: A. un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model figurează în anexa III.

Conform art. 16 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenție, Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED se eliberează de către autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat.

Alin. (3) al aceluiași articol statuează că, exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea contractantă exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED, toate documentele necesare care fac dovada caracterului originar al produselor respective, precum și a îndeplinirii tuturor celorlalte condiții prevăzute de prezenta convenție.

Potrivit art. 31 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, (1) Autoritățile vamale ale părților contractante își furnizează reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, modele de amprente ale ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, precum și adresele autorităților vamale. autoritățile responsabile cu verificarea acestor certificate, declarații de origine și declarații de origine EUR-MED. (2). Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentei convenții, părțile contractante se acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, în verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine. EUR-MED și corectitudinea informațiilor furnizate în aceste documente.

Conform articolul 32 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 09.12.2009, (1) Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori ***autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente***, ***caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol***. (2) În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1), autoritătile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza cererii de efectuare a unei verificări. În sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document și informație obținute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte. (3) Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul ***să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat***. (4) În cazul în care autoritătile

vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asiguratorii pe care le consideră necesare. (5) Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părți și dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol. (6) În cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale.

Actele cauzei atestă că la importul mijloacelor de transport (semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2009) societatea reclamantă a prezentat autorității vamale certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387116 din 18.06.2019, EUR.1 nr. L387117 din 03.07.2019, EUR.1 nr. L387118 din 16.07.2019, care atestă că mijloacele de transport menționate provin din Uniunea Europeană.

Mai mult, se constată că, aceste certificate au fost perfectate pe formularul aprobat Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, a fost contrasemnat de autoritatea vamală, ZA Gottingen a Republicii Federale Germane, la 16 iunie 2019, corespunzător la 03.07.2019 și 16.07.2019.

Astfel, se reține că la importul mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul a îndeplinit cerințele prevăzute la art. art. 15 din Apendicele (Anexa) I la Convenția PEM, prezentând certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și astfel în mod justificat a beneficiat de tratament preferențial.

Conform informației expuse în ședința de judecată de și reprezentatul Serviciului Vamal, aceste certificate într-adevăr sunt autentice și au fost perfectate de autoritatea vamală a Republicii Federale Germane, la exportul mijloacelor de transport. Totodată, informația ulterioară expusă autoritățile vamale ale Germaniei în scrisorile nr. Z 4215 F - 550/20-1 din 15.10.2020; Z 4215 B - B 1302-(009 A/20) din 11.09.2020, că mărfurile nu sunt originare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de asociere, rezultă din faptul că vânzătorul, „Geringer Truck & Trailer" (Germania), în termenul acordat nu a prezentat autorității vamale actele de proveniență a mijloacelor de transport, pentru verificare suplimentară.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată că în temeiul art. 31 din Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, autoritățile beneficiază de asistență reciprocă și cooperează pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1

Totodată, instanța de judecată consideră că speței deduse judecății îi sunt aplicabile și prevederile art. 32 alin. (1) și alin. (3) din Convenție, potrivit cărora verificările ulterioare ale dovezilor de origine se efectuează ori de câte ori autoritățile vamale ale părții contractante importatoare *au îndoieli rezonabile cu privire la autenticitatea acestor documente*, *la statutul originar al produselor în cauză sau la îndeplinirea celorlalte cerințe ale această convenție*, și

orice documente şi informaţii obţinute care sugerează că informaţiile furnizate pe dovada originii sunt incorecte vor fi transmise în sprijinul cererii de verificare.

Cu referire la normele de drept citate, instanța de judecată consideră că, în situația supusă examinării, nu a fost făcută dovada prezenței nici unei îndoieli rezonabile referitor la neautenticitatea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L387116 din 18.06.2019, EUR.1 nr. L387117 din 03.07.2019, EUR.1 nr. L387118 din 16.07.2019. Dimpotrivă, însăși Serviciul Vamal în referința depusă și în explicațiile sale a confirmat că acestea sunt autentice și au fost perfectate de autoritatea vamală a Republicii Federale Germane.

Mai mult, din textul răspunsurilor parvenite de la autoritatea vamală germană nr. Z 4215 F - 550/20-1 din 15.10.2020, Z 4215 B - B 1302-(009 A/20) din 11.09.2020, nu rezultă nici un argument sau explicație, nu se face trimitere nici la un document sau informații obținute care să justifice concluzia expusă.

În opinia instanței de judecată, neprezentarea informației suplimentare de către vânzătorul mijloacelor de transport, Geringer Truck & Trailer" (Germania), nu poate constitui un argument suficient pentru a concluziona că marfa importată nu este originară din Uniunea Europeană.

În aceiași ordine de idei, se va reține că în cadrul procedurii administrative, autorității publice pârâte, în temeiul art. 22 Cod administrativ, îi revine sarcina de a stabili starea de fapt, din oficiu, stabilind felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Totodată, faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrarie.

Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii Republicii Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, verificarea țării de producere mijloacelor de transport (semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2008, semiremorca pentru transportul mărfurilor folosită cu dispozitiv de răcire, uzat, marca *****, șasiu *****, anul fabricării 2009) nu se poate rezuma doar la transmiterea informațiilor suplimentare de către vânzător autorităților vamale din Germania.

În corespundere cu art. 202^2 alin. (3) Cod vamal, citat supra, autoritatea vamală,în procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, urma să utilizeze informaţii şi date disponibile, după care poate fi identificată țara de origine a mijlocului de transport: numărul de identificare al vehiculului Seria de Sașiu atribuit și plasat de producător, în certificatul de înmatriculare (paşaportul tehnic), datele uzinei producătoare a vehiculului, etc.

Mai mult, autoritatea vamală nu a contrazis nici într-un mod afirmația reclamantului, că mijloacele de transport de marca ***** sunt produse exclusiv în Uniunea Europeană, ceea ce este o informație notorie, și corespunzător semiremorcile importate nu puteau avea altă proveniență decât cea declarată.

Contrar alin. (5) art. 202^2 Cod vamal, nici în procesul verbal nr. 56.22/02-R din 12 mai 2022 de reverificare a declaraților vamale, perfectat de Biroul Vamal Centru și nici în decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022, rezultate investigației nu indică în mod clar că documentele sunt neautentice, dacă produsele în cauză nu pot fi considerate produse originare

dintr-una dintre părțile contractante și care sunt celelalte cerințe ale convenției pe care nu le îndeplinesc.

Mai mult, contrar alin. (6) al aceluiași articol, autoritatea vamală nu a explicat care este îndoiala rezonabilă apărută referitor la determinarea autenticității documentelor prezentate de SRL „Cos Trans Logistic", sau care este informația lipsă care nu permite de determina originea reală a mărfurilor, și impune refuzul dreptului la preferințe.

Art. 118 alin. (1) Codul administrativ statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Din alin. (3) al articolului menționat rezultă că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Raportând normele citate la circumstanțele constatate instanța de judecată va reține că obligația de a motiva actul administrativ emis nu a fost respectată de autoritatea publică pârâtă. Actul administrativ contestat nu reflectă explicații referitor la circumstanțe concrete care au determinat Serviciul Vamal să ajungă la concluzia că marfa importată de SRL „Cos Trans Logistic" nu este originară din Uniunea Europeană. Ori, așa cum prescrise norma legală citată supra, motivarea trebuie să reflecte investigații, probe, audieri, opinii ale participanților, condiție care nu a fost îndeplinită.

Astfel, instanța de judecată va concluziona și în privința nerespectării, de către autoritatea publică pârâtă, a principiului statuat la art. 31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Art. 29 din Codul administrativ prevede că, (1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conceptual, proporționalitatea acțiunii administrative, în special a actului administrativ individual, constă în obligația autorităților publice de a nu interveni în drepturile cetățeanului, decât într-un mod armonios și echilibrat și doar atunci când o cere interesul publice, fără a atinge substanța dreptului subiectiv. Ingerințele în drepturile omului prin acțiune administrativă nu este exclusă, însă ea trebuie să urmărească un scop legitim și, potrivă, necesară și rezonabilă

Proporționalitatea este un element obligatoriu al principiului legalității acțiunii administrative. Controlul judecătoresc efectiv realizat prin acțiunea în contencios administrativ

obligă judecătorul administrativ să verifice respectarea acestei axiome juridice de către autoritățile publice, atunci când se relaționează cu cetățeanul prin acțiunea administrativă. Orice hotărâre judecătoreasca prin care se înfăptuiește jurisdicția administrativă trebuie să conțină efectuarea testului proporționalității. Astfel, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. Verbul „trebuie" utilizat de legiuitorul Republicii Moldova în textul articolului 29 din Codul administrativ denotă despre o obligație absolută de respectare de către autoritățile publice a proporționalității atunci când întreprind măsuri oficiale, dar și obligația instanței de judecată de a verifică în ce măsura corespunde proporționalității.

Principiul proporționalității este derivat din statul de drept și are scopul de a proteja cetățenii de administrație publică disproporționată. Se bazează pe relația dintre scop și mijloace. Deci mijloacele pentru atingerea unui scop anume trebuie să fie potrivite, necesare și rezonabile. O măsură este potrivită numai dacă poate atinge scopul dorit și este necesară numai dacă nu este disponibil un alt mijloc la fel de adecvat care să nu interfereze cu drepturile persoanei în cauză. Mai mult, relația dintre scop și mijloace nu trebuie să fie lipsită de rezonabilitate. O încălcare a principiului proporționalității duce la nelegalitatea actului administrativ individual și nu poate fi înlăturată.

Contrar prevederilor art.29 Cod administrativ, Serviciul Vamal, la emiterea actelor administrative nu a respectat principiul proporționalității, deoarece, măsura întreprinsă de organul vamal nu este rezonabilă, ingerința produsă este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Or, impunerea unor taxe majorate SRL „Cos Trans Logistic", care anterior, anterior fiind supusă controlului a respectat prevederile legii și actele prezentate au fost acceptate de organul vamal fără a fi constatate careva încălcări, constituie o ingerință nerezonabilă și disproporțională cu scopul urmărit de lege.

În consecință, instanța de judecată va concluziona că decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul Vamal Centru este ilegală și prin aceasta reclamantul este vătămat în dreptul său de a desfășura activitate economică, astfel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța va admite pretenția reclamantului și va anula decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru și decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile.

Referitor la pretenția reclamantului de a încasa de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul SC „Cos Trans Logistic" SRL suma de 69 876,60 lei, instanța de judecată o apreciază neîntemeiată și pasibilă respingerii, din următoarele motive.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Cu referire la norma de drept enunțată, instanța menționează că desființarea actului administrativ individual presupune revenirea la situația existentă anterior emiterii acestuia. Corespunzător, anularea deciziei de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022, are ca efect anularea taxelor și penalităților calculare de organul vamal. În acest sens, nu este necesară emiterea unei hotărâri de încasarea din contul Serviciului Vamal a plăților percepute suplimentar. Totodată, chestiunea dată poate fi soluționată în temeiul art. 224 alin. (2) Cod administrativ, care statuează că (2) Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, *la cerere*, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Ținând cont că reclamantul nu a solicitat întoarcerea executării, dar încasarea de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova a de 69 876,60 lei, instanța de judecată va respinge solicitarea dată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Cos Trans Logistic" împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil.

Se anulează decizia de regularizare nr. 918 din 06 iunie 2022 emisă de Biroul vamal Centru și decizia nr. 28/11-10678 din 11 iulie 2022 emisă de Serviciul Vamal la soluționarea cererii prealabile.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița